

El neonazismo español esconde las esvásticas

JAUME BARCELÓ :: 19/06/2017

El Temps explica la trayectoria de Melisa Domínguez Ruiz y las nuevas estrategias de los neonazis españoles.

La líder del Hogar Social Madrid formó parte del Movimiento Social Republicano (MSR) y estuvo en Barcelona en 2010 en un mitin despegando una bandera neofascista. EL TEMPS explica la trayectoria de Melisa Domínguez Ruiz y las nuevas estrategias de los neonazis españoles.

Barcelona, 12 de Octubre de 2010. Ante el edificio de Diputación de Barcelona , en medio de la Rambla de Cataluña , hay instalado un escenario desde primera hora de la mañana. Muchas dotaciones de los Mossos vigilan los alrededores mientras poco a poco y discretamente se van reuniendo varias personas, sobre todo jóvenes, muchos con estética *skinhead* neonazi . Algunos han venido con un autobús desde Madrid . Otro grupo de jóvenes con estética neonazi llega desde Málaga . Es el día grande de la **extrema derecha española** . Y es en Barcelona donde cada año, simbólicamente, se concentran los esfuerzos de las principales organizaciones de extrema derecha para afianzar su hispanidad .

Mientras en Montjuïc tiene lugar la habitual concentración ultraderechista organizada por Democracia Nacional (DN) y otros grupúsculos fascistas en un marcado ambiente nostálgico franquista, ante el número 135 de la Rambla se concentran los simpatizantes y militantes del **Movimiento Social Republicano (MSR)**. Se trata de un partido de inspiración nacionalrevolucionaria fundado en Barcelona en 1999 por **Juan Antonio Llopart** . El partido hace meses que anuncia el evento, posiblemente el más importante en años, en el que participarán destacados miembros de la extrema derecha europea.

Entre el público se elevan muchas banderas, la mayoría españolas, algunas con la cruz celta neonazi. Entre las personas que levantan está Melisa Domínguez Ruiz , actual portavoz del **Hogar Social Madrid (HSM)**, la casa ocupada y desalojada tantas veces desde 2014 en la capital castellana, que da alojamiento a familias españolas sin recursos y organiza repartos de alimentos cada fin de semana. Es el proyecto más reciente y mediático de la extrema derecha española desde el franquismo. Y Melissa es ahora, indiscutiblemente, la cara más popular del neofascismo . Siempre ha negado, sin embargo, ser neonazi o de extrema derecha. Como todos, se llaman " patriotas " o " **identitarios** ", y remarcan su labor social en beneficio de los nacionales, desamparados, según ellos, por las administraciones, más preocupadas por los inmigrantes que los nativos.

Sede del Hogar Social Madrid, en la plaza de Colón de la capital española. / Jordi Borràs

Entre el público de la Rambla hay miembros destacados de los Ultras Sur del Real Madrid , muchos de ellos conocidos militantes de organizaciones de extrema derecha. Los ultras aprovecharían el viaje a Barcelona para fotografiarse junto al campo del Real Club Deportivo Español . El grupo ultra madrileño, de marcado carácter neonazi, hace años que está hermanado con las **Brigadas Blanquiazules del Español**, de la misma ideología.

En el escenario que ocupa un buen trozo de la Rambla están los líderes del MSR, Juan Antonio Llopart y [Jordi de la Fuente](#) , acompañados de representantes de los partidos neofascistas Jobbik (Hungría) y Fiamma Tricolore (Italia). Los tres formaban parte entonces de la Alianza Europea de Movimientos Nacionales (AENM), donde también estaba el British National Party (BNP) y el Front National de la estirpe Le Pen . El lema del acto es “La unidad de nuestro pueblo: nuestra libertad ”, y pretende reivindicar la “triple identidad ”: catalanes, españoles y europeos, “contra las amenazas que pretenden derribar los valores, tradiciones y derechos que conforman estas identidades ”. Entre las banderas españolas también se veían banderas. “El objetivo del mitin es reivindicar estas identidades, junto con la de los pueblos que conforman todo el Estado, como forma de mantener la libertad y la soberanía de España y los pueblos que la forman con respecto a la Globalización y la pérdida de nuestra independencia y tradiciones ”, explica el comunicado que convoca al acto. Llopart carga contra los independentistas llamándolos “cerdos” mientras desgarra un ejemplar del periódico *El Triángulo* . De la Fuente recorta la estrella de una estelada para dejar sólo la bandera, alentado por los gritos de los poco más de cien espectadores. También hay en el escenario Jordi Garriga , representante del partido en Lleida , y Agustín Labrador , de Girona .

La presencia de importantes representantes de la ultraderecha europea fue una demostración de fuerza del MSR, el único que ha sido capaz de sentarse junto a los grandes, a pesar de haber conseguido tan sólo 6.009 votos (0,04%) a las elecciones europeas de 2014. la extrema derecha española permanece, desde la Transición hasta ahora, totalmente dividida e incapaz de superar las rivalidades internas. Y mientras, más de un 80% de los votantes de extrema derecha prefieren votar al PP, según el Centro de Investigaciones Sociológicas español. El MSR presumía de ser el mejor conectado internacionalmente, y usó su adhesión al AENM y la presencia del eurodiputado húngaro Bela Kovacs , del partido neonazi Jobbik, entonces tercera fuerza, y de Luca Romagnoli , de la Fiamma tricolore, partido heredero del Movimiento Social Italiano (MSI), para demostrar sus altas amistades europeas.

La presencia de Melissa en actos del MSR coincide con el acuerdo que firmó este partido en 2009 con el neonazi Movimiento Patriota Socialista (MPS), al que pertenecían algunos de los personajes que aparecen fotografiados en el acto de Barcelona, mayoritariamente de Madrid. Uno de ellos es Alberto Ayala , destacado miembro histórico de los Ultras Sur con varios antecedentes penales. También Melisa fue condenada en 2010 por una agresión a una joven latinoamericana. Los asistentes al acto no esconden los símbolos nazis y fascistas . Muchos los exhiben incluso marcados en la piel, con tatuajes de lo más llamativos.

Melisa aparece también en otro acto del MSR en Medinaceli (Soria), el Primero de Mayo de 2013, un año antes de la primera ocupación del HSM. En este acto en honor del poeta fascista Ezra Pound ella es la principal oradora. Un año más tarde, un centenar de miembros de la organización juvenil Liga Joven , vinculada a la MSR, desfiló por las calles de Madrid contra los recortes y “por una ley de educación eficaz y gratuita”. Pocos metros detrás de la pancarta que encabeza la marcha también aparece Melisa, de nuevo con una bandera con el símbolo neofascista de la cruz celta.

Fue, sin embargo, en Zaragoza donde fue la primera ocupación neonazi de España, en junio de 2014. Casualmente, fueron miembros de la MSR quienes reivindicaron la acción, aunque el partido trató de desvincular -se públicamente. Días después de la ocupación, una pelea en el interior del local entre militantes de diferentes organizaciones fascistas acabó con la intervención de la Policía Nacional . Actualmente, este proyecto permanece inactivo y sus redes sociales no se actualizan desde 2016.

Melisa ha sido catapultada a la fama gracias a los medios de comunicación, primero por ser la única portavoz del inédito proyecto ultraderechista del HSM y también porque nunca dice que no a ninguna entrevista. Su presencia en las televisiones y en la prensa siempre atrae un numeroso público a favor y en contra, y eso son visitas a los medios que se traducen en ingresos. Ha llegado incluso a ser entrevistada sobre política internacional en las cadenas Russia Today y la iraní HispanTV como “analista internacional”. Participa también en tertulias radiofónicas de la extrema derecha junto con el subinspector de la Policía Nacional española [Alfredo Perdiguero](#) , quien en las redes sociales alaba la labor del Hogar Social Madrid.

Manifestación con banderas del MSR. / Jordi Borràs

El 21 de mayo de 2016, el HSM decidía mostrar músculo en Madrid con [una manifestación](#) bajo el lema “ Defiende España, defiende a tu gente “, reuniendo cerca de un millar de personas. Fue la manifestación más numerosa del neofascismo español en años. El mismo mes, miembros de la HSM se manifestaban a las puertas de la junta del distrito de Tetuán mientras se debatía una moción para pedir el desalojo de la sede neonazi. “Culpables de Ayudar a nuestra gente”, decía la pancarta tras la que se presentaban Melisa y sus incondicionales. No en vano esta organización ha sabido seducir gran parte de la juventud descontenta y que no se siente atraída por las actuales organizaciones de izquierda. El HSM ofrece todo un imaginario y una retórica casi épica, y se presentan como los verdaderos antisistema con lemas como “Mantenerse en pie en un mundo en ruinas”, “Combate al enemigo imbatible”, “Soñar el sueño imposible” o “La verdad antes que la paz “. El neofascismo que representa el HSM ha sabido utilizar las luchas tradicionales de la izquierda, construir una nueva imagen amable y utilizar un nuevo lenguaje.

Aunque el fenómeno *okupa* haya sido siempre abanderado por la izquierda radical, nunca había disfrutado de tanta atención mediática ni tan amable. Ciertamente que los clásicos *okupas* no solían realizar entrevistas ni había ningún líder. Ahora, esta *okupación* de extrema derecha ha atraído los medios de una manera inusual. También sus acciones propagandísticas, como las bengalas contra la mezquita del M-30 de Madrid , la recreación de una ejecución del ISIS en la Puerta del Sol de Madrid para protestar contra los refugiados, o la reciente aparición en las protestas de taxistas contra Uber y Cabify han captado de nuevo la atención de los medios. Ahora, incluso, se ofrecen cenas veganas en el HSM y se llama aquello de “un Desalojo, otra ocupación” cada vez que son desalojados de un edificio. Y ya van seis en tres años en Madrid.

Sin huir de las etiquetas y simbologías nazi-fascistas, no es difícil encontrar los numerosos indicios que sitúan sin lugar a dudas el HSM al espectro ultraderechista más radical. Ya la

primera ocupación en el barrio de Tetuán fue bautizada como Hogar Social Ramiro Ledesma , en honor al destacado falangista considerado el fundador del nacionalsindicalismo. Además, HSM ha reivindicado sus lazos con organizaciones neonazis europeas como la Casa Pound italiana o el Amanecer Dorado griego, e incluso rindió homenaje en 2015 al terrorista fascista del Batallón Vasco Español Ladislao Zabala , condenado por siete asesinatos. Sin embargo la estrategia de presentarse sin simbología ultraderechista y como jóvenes patriotas que ayudan a las familias españolas sin recursos les ha funcionado demasiado bien.

La semana pasada, *La Vanguardia* publicaba un vídeo con el testimonio de un miembro del HSM que afirmaba haber sido expulsado por Melisa recientemente. Este individuo, que se declara abiertamente fascista y que comparte aún la filosofía del HSM, denuncia el despotismo de Melisa y muestra a cámara las amenazas de muerte que está recibiendo por teléfono por haberse enfrentado a la líder. Según dice, a las órdenes de Melisa hay unos 40 militantes fieles, muchos de ellos venidos de otras organizaciones de extrema derecha, algunos de Ultras Sur y más de Suburbios Firm , una escisión del Frente Atlético , los ultras del ' Atlético de Madrid . Según el relato de la ultra, El Frente Juvenil de la organización estaría formado por un centenar de jóvenes, la mitad menores de edad. “Ella lo ha dicho miles de veces, que lo que quiere son los niños, porque son manejables y los adoctrina y los amolda a su imagen y semejanza”. Este ultra, que oculta el rostro y aparece en el vídeo con la voz distorsionada, asegura que el bar del HSM se vende alcohol a menores de edad. Y dice también que el HSM recibe donaciones de personas influyentes, pero no desvela nombres.

Siete años después de aquel acto en Barcelona, el MSR se ha roto en mil pedazos y su actividad es casi nula. Su web es ahora un bloque que no se actualiza desde agosto de 2016, y ya no queda ninguno de los líderes que anteriormente formaban el partido que parecía el más serio del neofascismo español. La renuncia de su fundador, Juan Antonio Llopart, junto con el presidente honorífico Juan Antonio Martínez Cayuela y otros destacados militantes por discrepancias internas, y la posterior marcha de quien tomó el relevo, Jordi de la Fuente, han dejado el partido en coma . De la Fuente, además, ha pasado a formar parte de la nueva Plataforma por Cataluña(PxC), integrada en la coalición Respeto al lado de España 2000. Curiosamente, el MSR acusó España 2000 de flirtear con organizaciones que consideraban “amigas de los sionistas” como la antigua PxC de Josep Anglada y España y Libertad de Yolanda Couceiro : los primeros para defender el ultra holandés Geert Wilders , abiertamente pro-israelí, y los segundos por sus actos con representantes de Israel a la España.

Mientras tanto, el HSM anunciaba el pasado mes de marzo la apertura de un nuevo local en Granada . La marcha imparable de la organización al margen de los partidos políticos ha llevado a algunos periodistas a especular sobre la posibilidad de que el HSM prepare el salto a la política formando un nuevo partido. Melisa lo niega, pero no lo descarta “si la sociedad lo pide”. Los partidos de extrema derecha, aunque peleados y tratando de reconstruirse, lo miran desde la barrera.

El neonazisme espanyol amaga les esvàstiques

La líder de l'Hogar Social Madrid va formar part del Movimiento Social Republicano (MSR) i va estar a Barcelona l'any 2010 en un míting enlairant una bandera neofeixista. EL TEMPS explica la trajectòria de Melisa Domínguez Ruiz i les noves estratègies dels neonazis espanyols.

Barcelona, 12 d'Octubre de 2010. Davant l'edifici de Diputació de Barcelona, al bell mig de la Rambla de Catalunya, hi ha instal·lat un escenari des de primera hora del matí. Moltes dotacions dels Mossos d'Esquadra vigilen els voltants mentre a poc a poc i discretament s'hi van aplegant diverses persones, sobretot joves, molts amb estètica *skinhead* neonazi. Alguns han vingut amb un autobús des de Madrid. Un altre grup de joves amb estètica neonazi arriba des de Màlaga. És el dia gran de l'**extrema dreta espanyola**. I és a Barcelona on cada any, simbòlicament, es concentren els esforços de les principals organitzacions d'extrema dreta per refermar la seva hispanitat.

Mentre a Montjuïc té lloc l'habitual concentració ultradretana organitzada per Democracia Nacional (DN) i altres grupuscles feixistes espanyols en un marcat ambient nostàlgic franquista, davant el número 135 de la Rambla es concentren els simpatitzants i militants del **Movimiento Social Republicano (MSR)**. Es tracta d'un partit d'inspiració nacionalrevolucionària fundat a Barcelona l'any 1999 per **Juan Antonio Llopart**. El partit fa mesos que anuncia l'esdeveniment, possiblement el més important en anys, en què participaran destacats membres de l'extrema dreta europea.

Entre el públic s'enlairen moltes banderes, la majoria espanyoles, algunes amb la creu celta neonazi. Entre les persones que n'aixequen hi ha Melisa Domínguez Ruiz, actual portaveu de l'**Hogar Social Madrid (HSM)**, la casa ocupada i desallotjada tantes vegades des de 2014 a la capital castellana, que dona allotjament a famílies espanyoles sense recursos i organitza repartiments d'aliments cada cap de setmana. És el projecte més recent i mediàtic de l'extrema dreta espanyola des del franquisme. I Melisa és ara, indiscutiblement, la cara més popular del neofeixisme. Sempre ha negat, però, ser neonazi o d'extrema dreta. Com tots, se'n diuen "patriotes" o "**identitaris**", i remarquen la seva tasca social en benefici dels nacionals, desemparats, segons ells, per les administracions, més preocupades pels immigrants que pels nadius.

Seu de l'Hogar Social Madrid, a la plaça de Colón de la capital espanyola. //Jordi Borràs

Entre el públic de la Rambla hi ha membres destacats dels Ultras Sur del Reial Madrid, molts d'ells coneguts militants d'organitzacions d'extrema dreta. Els ultres aprofitarien el viatge a Barcelona per fotografiar-se al costat del camp del Reial Club Esportiu Espanyol. El grup ultra madrileny, de marcat caràcter neonazi, fa anys que està agermanat amb les **Brigadas Blanquiazules** de l'Espanyol, de la mateixa ideologia.

A l'escenari que ocupa un bon tros de la Rambla hi ha els líders de l'MSR, Juan Antonio Llopart i **Jordi de la Fuente**, acompanyats de representants dels partits neofeixistes Jobbik (Hongria) i Fiamma Tricolore (Itàlia). Tots tres formaven part llavors de l'Aliança Europea de Moviments Nacionals(AENM), on també hi havia el British National Party (BNP) i el Front National de la nissaga Le Pen. El lema de l'acte és "La unitat del

nostre poble: la nostra llibertat”, i pretén reivindicar la “triple identitat”: catalans, espanyols i europeus, “contra les amenaces que pretenen enderrocar els valors, tradicions i drets que conformen aquestes identitats”. Entre les banderes espanyoles també s’hi veien senyeres. “L’objectiu del míting és reivindicar aquestes identitats, juntament amb la dels pobles que conformen tot l’Estat, com a forma de mantenir la llibertat i la sobirania d’Espanya i els pobles que la formen respecte a la Globalització i la pèrdua de la nostra independència i tradicions”, explica el comunicat que convoca a l’acte. Llopart carrega contra els independentistes anomenat-los “porcs” mentre estripa un exemplar del periòdic *El Triangle*. De la Fuente retalla l’estel d’una estelada per deixar tan sols la senyera, encoratjat pels crits dels poc més de cent espectadors. També hi ha a l’escenari Jordi Garriga, representant del partit a Lleida, i Agustín Pagés, de Girona.

La presència d’importants representants de la ultradreta europea va ser una demostració de força de l’MSR, l’únic que ha estat capaç de seure al costat dels grans, malgrat haver aconseguit tan sols 6.009 vots (el 0,04%) a les eleccions europees de 2014. L’extrema dreta espanyola roman, des de la Transició fins ara, totalment dividida i incapaç de superar les rivalitats internes. I mentre, més d’un 80% dels votants d’extrema dreta prefereixen votar el PP, segons el Centre d’Investigacions Sociològiques espanyol. L’MSR presumia de ser el millor connectat internacionalment, i va fer servir la seva adhesió a l’AENM i la presència de l’eurodiputat hongarès Bela Kovacs, del partit neonazi Jobbik, llavors tercera força, i de Luca Romagnoli, de la Fiamma Tricolore, partit hereu del Moviment Social Italià (MSI), per demostrar les seves altes amistats europees.

La presència de Melisa en actes de l’MSR coincideix amb l’acord que va signar aquest partit l’any 2009 amb el neonazi Movimiento Patriota Socialista (MPS), al qual pertanyien alguns dels personatges que apareixen fotografiats a l’acte de Barcelona, majoritàriament de Madrid. Un d’ells és Alberto Ayala, destacat membre històric dels Ultras Sur amb diversos antecedents penals. També Melisa fou condemnada l’any 2010 per una agressió a una jove llatinoamericana. Els assistents a l’acte no amaguen els símbols nazis i feixistes. Molts els exhibeixen fins i tot marcats a la pell, amb tatuatges d’allò més cridaners.

Melisa apareix també en altre acte de l’MSR a Medinaceli (Sòria), el Primer de Maig de 2013, un any abans de la primera ocupació de l’HSM. En aquest acte en honor del poeta feixista Ezra Pound ella és la principal oradora. Un any més tard, un centenar de membres de l’organització juvenil Liga Joven, vinculada a l’MSR, va desfilar pels carrers de Madrid contra les retallades i “per una llei d’educació eficaç i gratuïta”. Pocs metres darrere de la pancarta que encapçala la marxa també apareix Melisa, de nou amb una bandera amb el símbol neofeixista de la creu celta.

Fou, però, a Saragossa on hi va haver la primera ocupació neonazi de l’Estat espanyol, el juny de 2014. Casualment, van ser membres de l’MSR els qui reivindicaren l’acció, tot i que el partit va tractar de desvincular-se’n públicament. Dies després de l’ocupació, una baralla a l’interior del local entre militants de diferents organitzacions feixistes va acabar amb la intervenció de la Policia Nacional. Actualment, aquest projecte roman inactiu i les seves xarxes socials no s’actualitzen des de 2016.

Melisa ha sigut catapultada a la fama gràcies als mitjans de comunicació, primer per ser

l'única portaveu de l'inèdit projecte ultradretà de l'HSM i també perquè mai diu que no a cap entrevista. La seva presència en les televisions i en la premsa sempre atreu un nombrós públic a favor i en contra, i això són visites als mitjans que es tradueixen en ingressos. Ha arribat i tot a ser entrevistada sobre política internacional en les cadenes Russia Today i la iraniana HispanTV com a "analista internacional". Participa també en tertúlies radiofòniques de l'extrema dreta juntament amb el subinspector de la Policia Nacional espanyola [Alfredo Perdiguero](#), qui en les xarxes socials lloa la tasca de l'Hogar Social Madrid.

Manifestació amb banderes de l'MSR. /Jordi Borràs

El 21 de maig de 2016, l'HSM decidia mostrar múscul a Madrid amb una manifestació sota el lema "Defiende España, defiende a tu gente", reunint vora un miler de persones. Fou la manifestació més nombrosa del neofeixisme espanyol en anys. El mateix mes, membres de l'HSM es manifestaven a les portes de la junta del districte de Tetuán mentre s'hi debatia una moció per demanar el desallotjament de la seu neonazi. "Culpables de ayudar a nuestra gente", deia la pancarta darrere la qual es presentaven Melisa i els seus incondicionals. No debades aquesta organització ha sabut seduir gran part del jovent descontent i que no se sent atret per les actuals organitzacions d'esquerra. L'HSM ofereix tot un imaginari i una retòrica quasi èpica, i es presenten com els veritables antisistema amb lemes com "Mantenerse en pie en un mundo en ruinas", "Combate al enemigo imbatible", "Soñar el sueño imposible" o "La verdad antes que la paz". El neofeixisme que representa l'HSM ha sabut utilitzar les lluites tradicionals de l'esquerra, construir una nova imatge amable i fer servir un nou llenguatge.

Tot i que el fenomen *okupa* hagi estat sempre abanderat per l'esquerra radical, mai no havia gaudit de tanta atenció mediàtica ni tan amable. Cert és que els clàssics *okupes* no solien realitzar entrevistes ni hi havia cap líder. Ara, aquesta *okupació* d'extrema dreta ha atret els mitjans d'una manera inusual. També les seves accions propagandístiques, com ara les bengales contra la mesquita de l'M-30 de Madrid, la recreació d'una execució de l'ISIS a la Puerta del Sol de Madrid per protestar contra els refugiats, o la recent aparició en les protestes dels taxistes contra Uber i Cabify han captat de nou l'atenció dels mitjans. Ara, fins i tot, s'ofereixen sopars vegans a l'HSM i es crida allò de "un desalojo, otra ocupación" cada vegada que són desallotjats d'un edifici. I ja en van sis en tres anys a Madrid.

Malgrat fugir de les etiquetes i simbologies nazi-feixistes, no és difícil trobar els nombrosos indicis que situen sense cap mena de dubte l'HSM a l'espectre ultradretà més radical. Ja la primera ocupació al barri de Tetuán fou batejada com Hogar Social Ramiro Ledesma, en honor al destacat falangista considerat el fundador del nacionalsindicalisme. A més, HSM ha reivindicat els seus [lligams](#) amb organitzacions neonazis europees com la Casa Pound italiana o l'Alba Daurada grega, i fins i tot va retre [homenatge](#) l'any 2015 al terrorista feixista del Batallón Vasco Español Ladislao Zabala, condemnat per set assassinats. Tot i amb això l'estratègia de presentar-se sense simbologia ultradretana i com a joves patriotes que ajuden les famílies espanyoles sense recursos els ha funcionat massa bé.

La setmana passada, *La Vanguardia* publicava un vídeo amb el testimoni d'un membre de l'HSM que afirmava haver estat expulsat per Melisa recentment. Aquest individu, que es

declara obertament feixista i que comparteix encara la filosofia de l'HSM, denuncia el despotisme de Melisa i mostra a càmera les amenaces de mort que està rebent per telèfon per haver-se enfrontat a la líder. Segons diu, a les ordres de Melisa hi ha uns 40 militants fidels, molts d'ells vinguts d'altres organitzacions d'extrema dreta, alguns d'Ultras Sur i més de Suburbios Firm, una escissió del Frente Atlético, els ultres de l'Atlètic de Madrid. Segons el relat de l'ultra, El Frente Juvenil de l'organització estaria format per un centenar de joves, la meitat menors d'edat. "Ella ho ha dit milers de vegades, que el que vol són els nens, perquè són manejables i els adoctrina i els emmotlla a la seva imatge i semblança". Aquest ultra, que oculta el rostre i apareix al vídeo amb la veu distorsionada, assegura que al bar de l'HSM es ven alcohol a menors d'edat. I diu també que l'HSM rep donacions de persones influents, però no desvela noms.

Set anys després d'aquell acte a Barcelona, l'MSR s'ha trencat en mil bocins i la seva activitat és gairebé nul·la. El seu web és ara un bloc que no s'actualitza des d'agost de 2016, i ja no queda cap dels líders que anteriorment formaven el partit que semblava el més seriós del neofeixisme espanyol. La renúncia del seu fundador, Juan Antonio Llopart, junt amb el president honorífic Juan Antonio Martínez Cayuela i altres destacats militants per discrepàncies internes, i la posterior marxa de qui en va prendre el relleu, Jordi de la Fuente, han deixat el partit en coma. De la Fuente, a més, ha passat a formar part de la nova Plataforma per Catalunya (PxC), integrada en la coalició Respeto al costat d'Espana 2000. Curiosament, l'MSR acusà Espana 2000 de flirtejar amb organitzacions que consideraven "amigues dels sionistes" com ara l'antiga PxC de Josep Anglada i Espana y Libertad de Yolanda Couceiro: els primers per defensar l'ultra holandès Geert Wilders, obertament pro-israelià, i els segons pels seus actes amb representants d'Israel a l'Estat espanyol.

Mentrestant, l'HSM anunciava el passat mes de març l'obertura d'un nou local a Granada. La marxa imparable de l'organització al marge dels partits polítics ha portat alguns periodistes a especular sobre la possibilitat que l'HSM prepari el salt a la política formant un nou partit. Melisa ho nega, però no ho descarta "si la societat ho demana". Els partits d'extrema dreta, encara barallats i tractant de reconstruir-se, s'ho miren des de la barrera.

www.eltemps.cat

https://www.lahaine.org/est_espanol.php/el-neonazismo-espanol-esconde-las